

וקדושים בכל יום שמתקדשים מתוספת קדושה

וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם: אֵלֹהֵי שָׂאֵר קְדוּשֵׁין עֲלֵאִין, דִּי בְּכָל

הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הם שאר המלאכים הקדושים שבכל היכל

והיכל, **דְּמִתְקַדְשֵׁי מִהַאי תּוֹסְפֵת** שמתקדשים מזאת התוספת קדושה

הנשפעת על ידי היסוד. **בְּגִין דְּקְדוּשָׁה קְמִיתָא אִיהִי לָהּ** לפי

שקדושה הראשונה היינו אתה קדוש הוא מהתפארת לצורך הדבקות במלכות

וְתוֹסְפֵת קְדוּשָׁה, לְאַתְקַדְשָׁא כָּל אֵינּוּן שָׂאֵר דְּקִאֲמָרֵן

והתוספת קדושה הנשפעת מהיסוד היא לכל שאר המלאכים שבהיכלות כמו שאמרנו.

סיום ברכת האל הקדוש

וּלְבַתָּר לאחר ברכת אתה קדוש **אַתְקַדְשָׁא כְּלָא מַעֲיָלָא** מתקדשים

כולם מהבינה שלמעלה, **וּמְכַלְהוּ אַבְרָהֵן** ומכל החג"ת שהם האבות,

אַתְקַשֵּׁר בְּקִשּׁוּרָא חֲדָא ונקשרים כולם בקשר אחד ונמשכים למלכות,

וְהֵינּוּ וזה מה שחותמים הברכה **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.**

הָכָא כְּלָא קִשּׁוּרָא חֲדָא כאן הכל נקשר יחד, **בְּגִין דְּאָמַר** לפי שאמר

את כל הספירות בינה וחג"ת ומלכות **בְּרוּךְ** היא הבינה הנקראת ברוך **אַתָּה** היא

המלכות המקבלת מהבינה **יְהוָה** הוא התפארת שהמלכות מקבלת ממנו **הָאֵל**

הַקְּדוֹשׁ. וְעַל דָּא אַקְרִי צְרוּרָא וְקִשּׁוּרָא דְכְּלָא בִּיחודָא

חֲדָא ועל כן נקראת המלכות צרור וקשר של הכל ביחוד אחד כי כל הספירות משפיעות

בה.

הלימוד היומי

לע"נ שרה בת מרסדס ז"ל

זָכָרָה חוֹלְקִיהָ מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא שְׁבַחֵי דְמֵאֲרִיָּה
בְּאַתָּר דְּאַצְטְרִיָּה אשרי חלקו של מי שיודע לסדר השבחים

של קונו במקום שצריך לסדרם. **עַד הָכָא** עד כאן כלומר בג' ברכות הראשונות
דְּבִקוּתָא היא הדבקות שמתחברים יחד החג"ת במלכות **וּבְרִכָּאן** והברכות
 שנשפעות לה ע"י כן **וְקְדוּשָׁה** שהיא ענין נוסף על הברכות **כְּתִידָא בְּאַבְהָן**
 הנשפעות כולם בחג"ת ומשם למלכות.

הברכות האמצעיות לאחר הג' ראשונות

מִכָּאֵן וְלְהִלָּאָה [כא] אחר שנתקנה המלכות בג' ברכות ראשונות, **קִיָּמִין**
שְׁאֵלְתִין וּבְעוּתִין אז עומדות ברכות השאלות והבקשות דברכות

אור הרשב"י

עצמו אל כל ט"ס הבאות לה דרך תוס' כנ"ל
 דמעיקרא אין בה רק בחי' נקו' קטנה א'
 בלבד אשר מציאו' ענין נקו' זו נבאר עניני'
 בברכ' למשומדי' וע"ש היטב וענין האר' זו
 נק' נשיקין כי אחר שנעש' חיבוק בברכת
 אתה קדוש באים עתה בחי' הנשיקין והוא כי
 עד עתה ז"א מתחיל להאיר בכל י"ס כי אחר
 אשר כבר נעשו ונתקנו מחדש כל י"ס מן
 הנה"י דאימא עדיין היא צריכה עתה לקבל
 האר' מן ז"א עצמו מן הנה"י שלו אל כל הי"ס
 שבה כמבו' אצלינו בהרבה מקומות כי הי"ס
 דנוק' נעשין מן הנה"י דז"א. ולכן צריך לכוין
 להמשיך הארה מן הנה"י דז"א אל הי"ס שבה.

[כא] בשער הכוונות דרוש ו דעמידה מבואר:
 אח"כ שמעתי דרוש א' גדול נמשך עם מה
 שנת"ל בסדר העמידה וזה עניינו בענין י"ב
 אמצעיות. דע כי בג"ר נתקנה המלכות פכ"פ
 בברכת אבות נעשה חיבוק הימין בשם ע"ב
 שבימינו ובברכ' אתה גבור נעשה בחי'
 שמאלו תחת לראשי. ובברכת אתה קדוש
 נעשה החיבוק ע"י ימין המחבק' בגופו שהוא
 הת"ת שבו. והנה כל זה שנתקן עד עתה
 במלכו' היה ע"י אימא עילאה המתקן אותה
 בסוד שם בוכ"ו כנ"ל בסוד ברכת אבות
 במלך עוזר ומושיע ומגן ובתחילת ברכ' אתה
 גבור. ועתה ענין הי"ב אמצעיו' הם לתקן
 אותה מצד ז"א עצמו ולהאיר אליה מאור שלו

האמצעות. **שִׁירוֹתָא דְּבָעֵי בַר נָשׁ לְמִשְׁאֵל** ותחילת דבריו מה שצריך האדם לשאול ולבקש, **לְמַנְדַּע בְּמַלְיָן דְּמֵאֲרִיָּה** לדעת ענייני עבודת השי"ת, **בְּגִין לְמַחְזִי תִּיאֻבְתִּיָּה לְגַפִּיָּה וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנִּיָּה** כדי להראות תשוקתו ואהבתו להשי"ת שרוצה לעובדו ולא רוצה להפרד ממנו. **בְּגִין דְּבָעֵי בַר נָשׁ לְאִשְׁתִּתְּפָא בְּקְדוּשָׁה** לפי שצריך האדם להשתתף בקדושה בברכת אתה קדוש, **דְּשָׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה לְאִתְעַטְרָא בִּיָּה** שהשם הקדוש העליון הוי"ה שבתפארת מתעטר בו, **וְאִיהוּ שְׂמָא דְּבַרְכָּאָן וְקְדוּשִׁין** והוא השם הממשיך ברכות וקדושות באצילות וכנגדו בבריאה השם **כוז"ו** שהוא מהאותיות שאחר שם הוי"ה. **רְזָא דְּשָׂמָא קְדִישָׁא יְהוָה דְּאִיהוּ קְדִישׁ בְּקְדוּשָׁה** והוא סוד שם הקדוש הוי"ה שהוא קדוש בקדושה. **וְאֵלִין אֲתוּוֹן (אֲחֶרְנִין) אֲפִיקוּ מִנִּיָּה הֵינִי אֲתוּוֹן אֲחֶרְנִין** ואלו האותיות של שם הוי"ה הוציאו את אלו האותיות שאחריהן כוז"ו, **חֲבוּרָא דְּהֵינִי כְּחֲבוּרָא דְּדִכְרַ בְּנוּקְבָא** וחיבור של שני השמות האלה הם כחיבור של זכר ונקבה כי הוי"ה בז"א וכוז"ו בנוק' והוא בהיכל הרצון שבבריאה שהיא מצד הנוק' והם מתחברים יחד. **וְהֵינִי קְדִישִׁין עֲלָאִין** והאותיות של שם הוי"ה הן קדושות ועליונות יותר משאר שמות, **רְזָא דְּקְדוּשָׁה** [כב] והן סוד הקדושה שבתפארת הנקרא קדוש.

אור הרשב"י

[כב] בשער הכונות דרוש העמידה דרוש ו בחכמה שבה כנו', ואעפ"י שאמרו שם מבואר : באומרך בא"י חונן הדעת תכוין בהוי"ה זו כולה בניקוד פתח, לפי שהיא עכ"ז כאשר היא מקבלת הארה מבעלה אז

הלימוד היומי

לע"נ שרה בת מרסדס ז"ל

כוז"ו עולה מספר ט"ל

אֵלֶיךָ אֶתְּוֹן אַחֲרָיִךְ אֶקְרוּן ט"ל אלו האותיות האחרות כוז"ו נקראים

ט"ל. **טַל הַשָּׁמַיִם** כי הם שפע טל היורד מהתפארת הנקרא שמים.

רְזָא דְּחֻשְׁבָּנָא דְּאֶתְוֹן דִּילֵיהּ והאותיות כוז"ו הם עולים כמספר ט"ל,

בְּגִין דְּהָכָא לְתַתָּא לפי שכאן למטה בהיכלות שמצד המלכות, **קַיִמָן כָּל**

מְלִין בְּחֻשְׁבָּנָא עומדים כל האורות בחשבון האותיות ולא האותיות עצמן,

וְלֹא חֶשְׁבָּנָא, אֶלָּא לְסִיְהָרָא ואין חשבון אלא ללבנה שהיא סוד המלכות

בסוד עיניך ברכות בחשבון וכנוכר בזוהר פנחס דכל חשבון וגימטריא אינון במלכות ר"ל

במלכיות של כל ספירה וספירה כי היא בחי' מספר של הזכר שלה.

אור הרשב"י

המשכת הט"ל הוזה במלכות יושפע לך מן השם הנז' חכמה בינה ודעת להבין ולהשכיל בתורה היטב ע"כ.

ובסידור הרש"ש בחתימת ברכת אתה חונן כתב יכוין להמשיך ט"ל העליון מחכמה והוא יה"ו דאלפין העולה כוז"ו והם חב"ד לה' אחרונה ניד הא ואו גי' כוז"ו – הא. ויתפלל (בהרהור) יה"ר מלפניך שיושפע לי משם יה"ו דאלפין חב"ד להבין [עמקי סודות] התורה].

כל עשר ספירות מתנקדות ע"ד הניקוד שבעשר ספירות שבו. גם תכוין בהוי"ה זו של החילוף והתמורה שלה שהוא שם כוז"ו שהוא בגי' ט"ל, כי הנה ספי' זו היא ספי' החכמה שבה כנוז, ותכוין להוריד ט"ל החכמה הזו שהוא שם יה"ו במלוי אלפין שהוא בגי' ט"ל, ותורידה אל ה' אחרונה של ההויה אשר היא במל' כנודע, כי ה' אחרונה היא במל' ע"ד מה שנת"ל במוריד הט"ל כו', ותכוין שע"י

הלימוד היומי

לע"נ שרה בת מרסדס ז"ל